

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní magisterské zkoušce.

DIPLOMANT: TŮMA Daniel

Obor: herectví ALD

Vedoucí diplomové práce: MgA. Branislav Mazúch

Diplomová práce pod názvem „Krajina časů na přeskáčku“ je reflexí přístupu Daniela Tůmy k autorské tvorbě, která se teoreticky odvolává na Grotowského, Barbu a Artauda, ale především byla formována během studia herectví na KALD pod vedením Petry Tejnorové. Autor se ve své práci pokouší slovy uchopit proces studia herectví a také proces vzniku své první autorské inscenace mimo půdu KALD pod názvem I LIDÉ MAJÍ DUŠI, přičemž skládá mozaiku klíčových momentů a postupů.

Daniel Tůma je živelný a tato živelnost se promítá také do jeho diplomové práce. Ve svém písemném projevu je často roztržitý, zbrklý, někde je schopen se zastavit na delší dobu a točit se kolem jednoho tématu, jinde zase vysype několik citátů Antonina Artauda bez toho, že by jejich vlastní interpretaci věnoval jakoukoli pozornost. Tůma má zálibu v komplikovaných souvětích a nadměrném a často smysl postrádajícím používání interpunkce (především čárek). „Ted’ a tady“ si například variacemi jedné ohraničené skupiny slov pořád dokola pojmenovává divadlo, za kterým jde, které chce dělat, dokola otevírá otázku fyzického jednání na jevišti, prostoru divadla, vztahu hlediště a jeviště, multimédií, iluze, autorského přístupu, složek divadla, atd. Ale i navzdory všem výtkám týkajícím se písemného projevu působí jeho práce uceleně a soudržně.

Tůma je ve svých tvrzeních direktivní a neústupný, co se projevuje na větách typu: „Jako autoři se **potřebujeme** dostat ven z prostoru tápání...“, „**Je nutné** získat první obrysy pevné půdy pod nohama...“, „Herec **má být**

vybavený a připravený. **Musí mít** hlasové dispozice, fyzické a další dovednosti, které **jsou potřebné** k tomu, aby mohl volně jednat.", „... **je potřeba** být trpělivý...", „... **je potřeba** si uvědomit už síly samotného bytí dvou herců na jevišti.", „Živý proces **musí být** komplexní a provázaný...", „**je nutné** mít tuto virtuozitu v sobě, ale zároveň **je důležité** brát ji jen jako nástroj pro moji práci.“

V diplomové práci nechybí ani originální přirovnání, např.: „Jakmile naše herecké bytí na jevišti zůstává jen opět u pouhé fascinace, která má být u diváka vyvolána, jde v tom případě jen o jakýsi **veletrh práce**“, nebo: „Nejčastěji se jedná o nás samotné, kdo **nad námi samotnými drží stráž**, abychom nebyli schopni vnímat v rozšířeném vědomí.“, nebo do třetice: „**Ukazujeme uzly, kde se potenciální příběhy protínají**. Cílem je vyvolat mysteriózní atmosféru, pocit něčeho skrytého, který diváka nutí **vytvořit si vlastní konspiraci**.“

V 10. kapitole diplomové práce, která se věnuje vzniku inscenace *I lidé mají duši*, popisuje autor jedno z klíčových témat takto: „Otázkou pro nás však v rámci ILMD (*I lidé mají duši*) je právě ta hranice, nakolik je možné nechat diváka tápat a nechat ho tzv. ztrácet se v našem „matrixu“, protože náš svět i přes tu divokou a intuitivní jízdu má svá pravidla a svůj konkrétní příběh, který my jako autoři chceme předat. Je tedy na místě hledat onu hranici, kdy už je divák ztracen natolik, že ho představení přestává zajímat a na druhou stranu mu nepředkládat příběh/informace na „zlatém podnose“.“ Stejnou otázku si ale během čtení diplomové práce může klást také čtenář chvilka ztracený v „matrixu“ Daniela Tůmy, protože jeho divoká a intuitivní jízda nepochybně má svá pravidla, ale někdy je těžší jim porozumět.

Magisterskou diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

Datum: 19.9. 2017

MgA. Branislav Mazúch

.....
p o d p i s

